

אור הזרה נגד פצצת אטום בזיכרון יהודית דבר יהודאי עגנו!

ההבעחה: "יכל אני"?

בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקנאותם דרור בארץ וגוו. ומברא עלך בעל ה"כפה למלך" (תקון ל): בפה גדוול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, ונענשם בפה גדוול אם איןם לומדים קבלה, וכן אם איןם ארכ גלווא, כי הם מעובדים הגאללה רחמנא לאילו, כי ישנה בשעה אמרת בלמוד מקבלה מה שלא נעשה בלמוד חישש ימים בפשתוי התורה, כי גדוול כתה לך רב הגאללה.

על אותו מאמר מבאר הש"ל"ה התקודש: הניה מבאר מפאן, שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנו ומי עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה בחותוניהם, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלך הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזה שאמור ובגיניה ושבתם איש אל אחיזתו וכו', כדי שbez'וכות זו יגלוו ישראל, בשם שלא נגלווישראל ממארבים, עד שהচבר המקדוש ברוך הוא לפקודם בזעם פטח ובכם מילה, וכן אלה העתידה לא תהייה הגאללה עד שיזכו לתוספת הקדשה חזון, והוא רצונו שלא יתברך, ואשרי הזוכה בטה. (של'ה, שענה מאמרות, מאמר א).

וכן כתוב באבן שלמה להגר"א (פרק י"ד אות ג), דהgalala לא תהייה רק על ידי למד התורה עיקר מגאללה בלמוד מקבלה.

המשך בעמוד ב...

כمرומים טלפים, לוטשים עינים ופוחדים פיהם לבלענו חיים - היום יותר מתקיים קשים אנו ככבר היה צבאים, מול איום הגערינו האירני, מול כל מדיניות מלחמת ארצות הברית, שאין ערב, מול מצחאתם של מטפסים בוגרים כלנו כבר מצפים לנו פתחון פה כנראה. כלנו כבר העלו לשבטם לישועת ד', מתי נזכה לחירות לא פחד ולא חטא? מתי נוכל לשפט בשלה לא יסורים ולא מצרים?

אמר רבינו רבי שמעון בר יוחאי: "יכל אני לפטר את כל העולם וכו' מן הדין" (עורכי ספר מה). רשב"י מעיד על עצמו "יכל אגיא". האם ווכים אטם שלא תשלט עוד מזת הדין? משתוקקים שהעולם יתנהל במדת הרחמים? חפצים לראות רק חסדים גலויים מאיו? תבננו? אמר משה רבינו לנש"ב?: בהאי חברא דילך דאייה ספר הזורה... ובגוי דעתידיין ישנא לטעים מאילא דמי, דאייה מי ספר הזורה, יפקוד ביה מון גלווא ברחמיין. ויתקיים בחוץ (זרחים ל) "ה' בזד ינחנו באילן פשט שנה תמייה, ומכתח לו בלמוד הפשט שנה תמייה, ומכתח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא זמלא, וריה מראוי פני הפלר היושבים ראשונה במלכותה דרכיע. ואנו נחת רום להשם הגלות kali קטרוג (רעה מיהמן בזורה פרשת נשא, זר ק"ד).

ומברא עלך בעל כסא למלך, וכך מצינו גם בתוקנים (סוף תקו"ו): מהאי חברא דילך, כד יתגלו למתא בדרא בתראה

1,500,000 מייליו ומספר מיליון אחד) לנקי זהר הימי, 1,500 שעורי זהר ברכבי הארץ מעלה 400 מתנדבים העובדים במרכזי להנפקת הזהר. המפסרים מדברים بعد עצם, מפסרים לנו איך עם ישנא אל מותגים כלו, לשכטיו ולקלולתו, להזדקן באור העליון והשפייע לעולם מאור הזהר. זאת שמננו לעצמנו במטרה ב"מפעל הזהר העולמי", לפועל ולהפעיל למען למוד הזהר, לא לנו ולא לשקט עד אשר "זמלאה האנץ דעה את ד' בנים לים מכם", עד אשר כל יהודי באשר הוא יזכה להבעיר בלבבו ולהצית בנשcontro את אור הזהר. ולהי ידוע, שאפלו רק לומר מון הספר ללא הבנה כלל, מעלה גודלה מאד ומקרוב את אן הגלות, כי שאננו מוצאים ב"כטא מלך" (תקון מה):

כי למד הזהר הקדוש בגירסה בעלמא בונה עולמות, וכל שון אם יזכה ללמד ולרבון אפלו פרוש מאמר אחד, עשה בו תקו"ו למללה בשעה אחת מה שלא יעשה במלוד הפשט שנה תמייה, ומכתח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא זמלא, וריה מראוי פני הפלר היושבים ראשונה במלכותה דרכיע. ואנו נחת רום להשם הגלות kali קטרוג (רעה מיהמן בזורה פרשת נשא, זר ק"ד).

יתברך בעבודתו ומצוותו. בפרט בדורנו, דור עקבתא דמשיחא, כשאומות העולם מרקדים מסייענו יידע רצונו

עו באכ

הזור הקדוש מציל את האדים ומשפחתו והסובבים אותו מפגפה ורעוריות (אמו' פקס שער י' אות ע"ג)

כבר ידוע לכלבם מעלה לימוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מני פורענויות וזרות קשות ורעות ומוקנה וחספה ובזה מעלה. (נכ"י רישלים תרף"א) אנשים מיעדים שהם רואים ישועות בכל הענינים - ערו התעוור והתמקן למדוד הירמי [זר הירמי] בזהר הקדושים!

כל שרבבה בלימוד הזהר הקדוש, כן ירבה שפע רחמים וישועות לכל היהודים, וזידך האיר ויטהר, ומשים ארכינו בו יבוא מהר.

גדלים כרצונם, ומיהודים שנשלו מקרים פרנסת, ומהיהודים שנקלעו למשפטיים קשים, ומהיהודים שיטבלו בחובות לאפלים ולבכבות, ולא נraud בפדרי חדרים מה ילד יום, מפדיות איין שתפיל חתמה על כל יושבי תבל.

כל זה נזכה אם נקבל על עצמנו ביל נדר ללימוד כל יום ויום בספר מזוהר הקדוש (זר פימי - לשות' דקוט) ונזכה לראות פלאות!

משה רבינו אמר לרשב"י: "בהאי חברא דילך דאייה ספר הזורה יפקוד ביה מון גלווא ברחמיין". בלשון הקדש: בזחות החרב ביחס וחלם מהטיניסים ומזרע אין להם רחל, ומדעתה אנשים המצחפים וילדים אין להם, ומבחוריהם שישוטבו וילאו מלמץ זוגם, ומצער הוריהם על בניהם שאינם

אתינו בני ישראל قولנו מטאפסים באחדות גמורה בימים ט"ו באב להרים את קול הזהר בארכנו הקדושה!

ובזה נפועל מאבינו שבשים, שיאמר לארותינו ז', ולהתמקק בלימוד הזהר הקדוש הקדושה ובפרט בלימוד הזהר הקדוש לכבוד הרשב"י זיע"א כדי שנזכה לאוואלה השילימה ב מהר ב חסד וברחמים האכ"ר

ובזכותנו לא נשמע אי שאנקים ובוכים יתומים ואלמנות ושורעת החלים המתיניסים ומזרע אין להם רחל, ומדעתה אנשים המצחפים וילדים אין להם, ומבחוריהם שישוטבו וילאו מלמץ זוגם, ומצער הוריהם על בניהם שאינם

יהודי יקר!

בארץ". באוור הזכרים: כפיה בני אדים למיטה יתפְרָגָנוּ מזה החبور שלב כאשר יתגלה למיטה בדרך האמור בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסקוק "וקראתם זדור בארץ". המונע על הגאללה השלה.

על סัก הפשנה כפי פשטייה, אין ספק שהם לבושים וклиפני חיצונים בתכליות אצל סודות התורה (נקצתת מזינו הנקבב פיס ויטאל צוות גן אלין אמר על שער הפקמות). - בהיותו עוסק בחכמה הפשנה והפלמוד בבבלי ולא יתנו חלק גם אל סודות התורה וסתינה כי הרי זה דומה לגור היישוב בחושך בלתי נשימת אדים (שם). - שלא נברא האדם אלא כדי שילמד חכמה הקבלה (שם) אם יזכה ללמד ולהקבי פירוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלם הפשט שעה תפמייה עד כאן לשונו. (מקדש מלך תיכון מ').

ישים עקר כל עיינו באלוקיות כל ימי חייו, ואולם אין ציר שילמד כל הש"ס תחלה ואחר כן יתחיל בקברכט"ס ואמר כן המקדשים ואחר כן החקמות, אלא מלך שעוטיו להלמודים האלה וכו' (מאמר דריך קמפה לקברכט'').

כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו יכול לברור בידיו. מי שהייה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתקל למשיכון יידון בדינים קשים רחמנא לאלו. (אנו שולמה לנ"א).

ונרבות מנהים מענגן משקלוב כתוב בפרקosh הנק"א על מל"י ב. ט. שמספר מהגנ"א בפונה פעמים, שכאשר מבין הסוד, היה לו הכל אליו על בוויו כל הפרד"ס, אבל כל זמן שלא בין הסוד, אפלו הפשט איינו בירור בידיו, כמו שבתו בזוהר הקדוש גנשטים. עד כאן לשונו.

יעין מה שבקטב מזינו הרב אברם איזולאי י"ע בקהדקמתו לפpter או רחמה (בז' קראשו טור ג') וזה לשונו: וממצאי כתוב כי מה שנגזר לעמלה שלא תעצקו בחקמות האמת בגלי, שהיא לזמן קצר עד פשלום שנת ה' אלף) ר' ג' ומלשן ואילך יקנאה זרא בתנאה והתקה הגזירה והרשאות נתונה לההעתק בספר הזוהר.

עוד כתוב שם וזה לשונו: ומשתת ה' אלף) ש' ליצירה מזינה מן המבר שיעתקסקו ברבים גדולים וקטנים. וכן כתוב שם וזה לשונו: ואמר שבקשות היה עתיד לבוא מלך המשית, בסוף יומיא, ובגינה, וקראתם זרור

הגיע הזמן להתחל בקביעת עתים לעסוק בפנימיות התורה, ואין לדחות אפילו ביום אך.

מחפש עצה לעבור את תהיליכי הגאללה ברוחמים ובחסדים הפטرون הוא רק על ידי לימוד הזוהר הקדוש, בפרט בדבורי הזוהר (נעים קמינה בעור בקשנות נשא, זר' קכ"ד), ובגון דעתינו בברוחמי. קשוב לדעת למי שחוشب בלאחר ביתאת הפעשים למד בספר הזוהר ראה מה שכתוב (זהר קדש שי' משיים זר' ע' עמוד ד'): ב' וראה כל מי שהולך לעולם הוא בILI ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאין אותו מכל השערים שבולמים ההוא.

דע לך כי אי אפשר להינצל מפלחת גוג ומגוג נק על ידי ספר הזוהר, אם כן הרי הוא בגין פקוח נפש ללמידה זהה מקדוש, ואלו שלומדים זה' ק' לא כדי בזיה מהם עצם יוצלו, אלא גם יצילו חילק גדול מעם ישראל כمبرואר בחסיד לאברם (מעון ואשון נבר' כ"ד).

על כן נביא פאן מקצת שבקצתמן הכתוב על חשיבות לימוד הזוהר (מלקט מס' פ' אור הוזר) בזכות הקראייה והלמוד בספר הזוהר הקדוש מברוחם לנו שנזקה ונגאל ברכמים ללא אורות ויטורים (ב במס' ר' ז' אורה נצלה לרבבי שמעון בר יוחאי ולתבעו במעמד מלא הזה, ומגלה להם סתרי תורה מישיבת של מעלה.

וכן אומר משה נבונו ע' להרשב' ז' ע' בזוהר הקדוש פרשות נשא, "במאי חבורא דילן דאייהו ספר הזוהר יפקונו ביה מן גלותא ברוחמי". באוור מזכרים: בזכות החبور שלב, ספר הזוהר הקדוש, יצא בני ישראל מן הגלות ברכמים ללא אורות ויטורים וללא צער חבל משי'ו ואף משבמים הסכימו לכך בספר תקוני הזוהר מבאר, שבלשנה שאליהו הקביה זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולתבעא קדיישא שמעון, ולמד עפיהם סתרי תורה בענין תקוני נשות,

יצאה בת כול משבמים ואמרה להם: "כיפה רב כחן וקדשו של רב' שמעון בר יומאי בעולם", ואמר כן הוסיפה ואננה נבואה בז' הלשון: "וכמה בני נושא לתמאת יתפְרָגָנוּ מזינה מהאי חבורא דילן בז' יתגלו למתנא בדנאה בתנאה בסיום יומיא, ובגינה, וקראתם זרור

בן פתב גם רב' מים ויטאל בהקצתה לספר "ע"ז חיים": הכל תלוי בעסק החקמה הזאת, ומגיעה מלהעתק בה היא גורמת אחר ועופות בנינו בית מקדשנו ותפארתנו. גם בשעת הדחק הזו בלב נתיאש מן הרחמים. כדי הוא רבי שמעון לסייע פסח' ולשוו בשעת הדחק (זקן) וכן עוד בכמה דוכתי בש' ולבסוף בשעת הדחק (זקן) יש לומר על פ' דבורי הש' ס' ספה (מה) שאמר רב' שמעון בן יוחאי (זקן) בז' פ' סוף של גלות אדים (שהוא קם ביאת גואל און במקורה בגמיינו אמן) רב' שמעון שביבא העולם עד סוף, ותחזרו בגד מלכי רומי (לאדם) בדאמירנו בשבת, ועל כן אמר הפלן אז שמעון שאגה יתרה, ובperfet בסוף יומיא אילין באחרית ימי גלות אדים, וזה רבי שמעון בן יוחאי בALTHO' בלח' הזהר הקדוש חבורו דיתפרגנסון בדרא בתראה להציל מחייב משים ויפקו מון גלותא בלח' ואלו הימים נקרים שעת הדחק בדומקא (זגלותא) בתר דומקא במברא בזוהר הקדוש, על כן שפיר אמר (נק ברש"ב) כדי הוא רב' שמעון בשעת הדחק הינו בשנים האלו ועל זכותו אנו סומכים בז' (בדב' תורה מבודא ט' אות ל').

עדין התקנה פועמת, יש לנו בר נרקב לפעלה. נפעל כלנו לביאת הפסחים על ידי הפסחה ולפוד של סני הוזהר.

מכיא הצעון מהר"א איסטרולסה בספרו ב' אברם פרשת וועל' זר' כ'': המקפיס סקרים מפמוני להוציא לאור תורה, זוכה ויושב במחצת הפלמי' תקומים מחבירי הספרים, שהר' על ז' צ'יא החבור לעולם, ותרבה הצעת בכל עת, ואלו היה גנו למקצתונות המפשכו בירכתיים, לא היו לומדים בו.

והנה אמרו תכמינו זקרים לברכה במקצת ימות (זר' צ'': שפטותיו דובבות וכו' בדאי'א שם, ולפי זה הגוים ש'יה'יה החקם כי אחמי מותון, גם הוא זוכה ויושב במחתהן, שהר' הוא גנים להפיקו, והוא ספק ק'שהוא בא לעולם ה'ב, החקם בעצמו עם סיעת מנחמוני ויציאו לקראתו לקבל פניו.

לקראת יום ט' ב'אב נו'ן "מכעל הזהר העולמי" את הזכות לכל אך להיות ממצו'י קרבאים" להוציא לאור תורה", ב' ט' בבלבד, מחר עLOTS למדפסת ספר בז' ובודאי תפקדו בכל דבר ישועה וכחמים, בברכת

הצלחה ורפואה או לע'ג, וכל המרבה הרי זה משבת. התבפא פעם צדייק ואמרה: בבוא מלך המשיח, עם ישראלא נקבעו ובאו לבן, ופליטת העם שישים ושחמים. בעת זו יתבונן מלך המשיח בעניינו הטהורות, יבון כל אחד ואחד לפ' מעשיו, ולפטעו זרים ז'ו ניראה באצבעו כלם ז'ימנו עיניהם בפליה ניבito בפתחה, איז שמי' מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבעו על יהודים מס'ם: "בז'וכת הגעתה, ב'ן יש' חיל בוגאלת העם". ב' ניראה על כל יהודי ויהוד' שפועל למען ביאת

הלויא שנזקה להיות מן זוכים המאשרים, שמשים בכבודו ובעצמיו עיד עליינו - "בז'וכת הגעתה".

על כן ערו והתעוררו להעיר את העולים באור העליון, כי באורך גראה או רמשן חד' על הכל ועלperfet, "או' ח'ד' על ציון פאר וגודה במנה לאור" אמן.

בזכותה דבר יוחאי ענו'

וְכַתְבֵי מִן אֶלְקִי הָאָרֶן, עַל פִּי הַקְדָמוֹת מִן
אֶלְקִי הָרָב יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב זְיַע' (נַזֵּר)
סְדָךְ עַל מִרְבֵת אֲבוֹת רָבִים דְמַשְׁוִיבָה (2)

התורה (הקדמת בית לחם היהודים).
וְעַתָּה כִּי אָמַרְתָּ לְפָנֵינוּ וְמִשְׁפְּנָצָן
וְכַתְבָּתִי זֶה לְהִיּוֹת מִזְכָּרָת לְמִקְמֵי הַדּוֹרוֹת
וְוּרְעוֹת גּוֹרֻםִים לְעֹלָם בְּהַתְּרָשָׁלָם מֵעַסְקֵךְ רַזִּי.

מי שלא טעם טעם חכמת האמת אבל לא ראה מאורות מימייו, ואוי להם לבריות מעלבוניה של תורה. והאומר די לי בונגנות אין לי עסק בנצרות, טוב יהיה שלא איברי בעלמא פמבער בתיקונים (תקון מג' - ספר הבהיר) ובינו הקדוש ברקם'יל, בנו משה חיימ לוצאתו זצ'ע, בעל ה'מסלת ישועים' ועוד, תקו בישיכתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזוהר הקדוש במשמרות ללא הפסק הראשונה בישיכתו, וכותב על מעלת הזכר באגדת לחכמי ישראל בזה הילשון: "זאת העצה היועצה לכל קהילות קדש להנצל מרשת זו טמונה שונאיםם, ובונאי היה להם לפיקח על זאת ולא יחדלו, כי כב הזכר ועוזם מא...".

בנימוד הקבלה הוא שיעיד לאדם גדרתו
וירוממותו של יצרנו ובוואנו יתפרק שמו
התעללה, ואין אדם יוכל לבוא אל קאת
השגת גדרתו ורוממותו יתפרק שמו מכל
למדנו כמו מלמודי חכמת הקבלה, ביחס
מלמד ספר זהה מקדוש והתקונים. חכמת
אדם פאר פגיו מרבוי העולמות העליונים
הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית, גם
בראותו בשאר ספניהם המקבילים. אני ורعي!
אם כל כך גדולה לשדים שיאו ומעלתו
יכפה פרקי חילא דהאי אילנא ברבריש של
למד ספר זהה מקדוש, ורשש בארכ גזע
לשולם רצחים חPsiי מוגלוות המר, האין
לא יתלהב לב האדם להאר אין לשם עז
בלמוקים לקבע שעור קבוע בכל יום בזוהר
הקדושים ותקונים ושאר ספניהם המקבילים כו.
ויסוד נערש העבדה, שעני הפלשי, שער המיצול).

ולא בזכות אחר, אין ראוי להתרשל, ומ' שחוינו האל ויגע ומץ' והשפצל זכה להשיג חלק החקמה המשג בעולם הזה, זכה לטעם בעולם הזה קצת מפענו העולם הבא. אוור המפה [להרב אוזלאי] כתוב: **שכון אמר רבבי נשמעוון בן יוחאי בעצמו, שנערים קטנים למדנו מסוד השם עין שם.** וכן אמר הגאון הצדיק רבבי שלמה בלוך ז"ע ממש רבו המפה חיים ז"ע שעלה למוד ספר המזר אין שם הגבלה כי רבו מדרש, וזהה המפה חיים מעורר לבלם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ונאכלו בבחורים.

ר' יוסטן פון שלמה מפוזין, הוציא לאור בברלין בשנת 1905).

רבינו מרכז החזון איש צ"ל הורה לשונאליים ללימוד זהר בספר מוסר, ואך לאמד בעצמו עם בן אחותנו, הגאון רבינו שמעניך הגרינוינמן צ"ל. ובספר מעשיהו איש, עניות על מרכז החazon מקדוש שבuzzו איש צ"ל): שאמرا: לשון הזהר הקדוש ממעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

אין אדם יכול לבוא למשהו השגה בגנותה הבורא מכל למודי התורה כמו מחלוקת מהבבלה (סוד שרש העברודה שער ופרק ג').

הקדמת מוריינו הרב חיים ויעל ז"ע"א על שער הקדומות

הטא אָדָם הַרְאֵשׁוֹן שֶׁלֹּא עָסָק בִּקְבָּלָה וְלֹכֶן אָמָרוּ בְּסֶפֶר הַזָּהָר (תקו"ש ט"ט) וְזֹה לְשׁוֹנוֹ וְכַפְהָר בְּנֵי נְשָׂא יְתִפְרְנָסּוּ לְתַתָּא מְהֵרָא חַבּוֹא דִילָן אֲשֶׁר מְעַה קֻולׁ שׁוֹפֵר, זֶה קְבוֹץ גָּלִילּוֹת הַעֲתִיד הַגָּהָה נְתַבְּאָר בָּמִקּוֹם אַחֲרֵי הַזָּהָר כִּי עַזְוֹן אָדָם בְּנֵא בְּתִקְנָה בְּסֶוףׁ יוֹמָא וּבְגִינִּיהָ וּקְרָא תְּמִימָנוֹן לְהִקְיָה מְשִׁיחָנוּ בְּמִירָה בְּיִמְינוֹן אָמָן, בָּנָצְרָב בְּזָהָר פְּנִישָׁת תּוֹלְדוֹת (דף קלט) להתעסֵק בְּעֵץ הַחַיִים שֶׁהָיָה חַכְמַת הַקְּבָּלָה, הַגָּאַלְהָה תְּבָא כְּשֻׁנְעָסָק בְּאַחֲבָה בְּחַכְמַת וְזֹה לְשׁוֹנוֹ בְּפֶדְרָשׁ הַגְּנַעַלְם עַל פְּסָוק "בּוֹנֶה יְרֹשְׁלָם הַשֵּׁם" ואָמָר כֹּן "גְּדֹלִי יְשָׂרָאֵל יְכַסֵּס", וְזֹהוּ עַצְמוֹ עַזְוֹן הַעֲלָבָר בְּבַאוּרְבָּר הַאוּמְרִים לִמְשָׁה האַמְתָּה דָּבָר אַתָּה עַפְנוֹ וְנִשְׁמַעַה בְּעֵץ הַדּוֹת טֻוב וְעַד מָקוֹם אַחֲרֵי, אָמָר לֵיהֶ אַלְיוֹן זְכַרְנוּ וּרְעָ, וְאֶל דָּבָר עַפְנוֹ אֱלֹהִים פָּוּ נְמוֹת בְּסֶתֶרְיָה לְבָרְכָה לְרַבִּי שְׁמַעַן בְּן יוֹתָאי וְזֹה לְשׁוֹנוֹ רַבִּי בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹלָה" וּגוֹ, וּנְתַנוּ טעם אֶל אֲרִיכָות הַקָּץ תּוֹרָה, כְּסֶבֶת הַטוּעִים קָצָת בְּנֵי תּוֹרָה אֲשֶׁר בְּמַה צְפָאָה אָנָּתְךָ דָּמָרְאִי חַבּוֹא יְתִפְרְנָסּוּ בְּמַה "כִּי אָוְלִי עַמִּי" בְּלִשׁוֹן נְתִינָתָה טעם אֶל הָאָמָר בְּזִמְנָנוֹ זֶה הַמּוֹצִיאִים שָׁם רַע עַל חַכְמַת הָאַמְתָּה עַלְעַד דִּיתְגָּלִיא לְתַתָּא בְּסֶוףׁ יוֹמָא וּבְגִינִּיהָ חַיִי עָלָם, וְאוּמְרִים שָׁכֵל מֵי שְׁמַעְתָּעֵס בָּה יְמִוּת בְּקָצְרוֹת שְׁנִים חַס וְשָׁלוֹם, וְלֹכֶן נְשַׁבְּרוּ מִשְׁבָּתָם אִישׁ אֶל אַחֲזֹתוֹ וּכוֹ. הַרִּי מְבָאָר כִּי מִשְׁבָּתָם זֶה הַחֵל לְהִיּוֹת מְאָדָם הַרְאֵשׁוֹן וְעַד עֲתָה, וְכָאָשָׁר נְשׁׁוּבָה בְּתַשׁׁוּבָה לְעָסָק מְאַחֲבָה בְּחַכְמַה הַלּוֹחוֹת הַרְאֵשׁוֹנָה מִסְטָרָא דָעֵץ הַחַיִים וְנִתְנוּ לָהֶם מִסְטָרָא דָעֵץ הַדּוֹת טֻוב וּרְעָ וְגַרְמָן אַבְוֹדָא הַזֹּאת יָגָלְוָה יְשָׂרָאֵל בְּמִירָה בְּיִמְינוֹ אָמָן.

ולפניהם מלכויות וספורים גשמיים. עוד דוד, אריה רשיים עליה לימיינא, ונס דמשיח מלכשת במלכויות ובתורת מטירין (פרק קב), וזה לשונו: "וְיַחֲנוּ בְּבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִתְּמֻמָּר בְּמִרְנָבָה וְבְעַזְוֹנָתָיו הַרְבִּים, עַד
דִּתְבוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתִוְבָּתָה וּבְקַשְׁוֹ אֶת הַשֵּׁם
אֲלֵהֶם לְהַפְּרִיר וּלְדִעְוֹ בְּרוּזִי תּוֹרָה, וַיַּדְעַ אֶת
מֵי הַס עֲוֹדִים, וַיְהִי הוּא מַלְכֵם, וְכַדִּין יָצַפֵּה
לְעֵסֶק בְּחִכְמַת הָאָמֶת כְּמוֹ שָׁאָמֵר הַכּוֹתוֹב: הַשָּׁם שְׁמַמָּה תָּהִרְאֶל כָּל הָאָרֶץ וְגַם כִּי כֵּה אָמָר
וַיַּוְרְכוּ הַשָּׁם עַצְמָתָךְ עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ. וְגַם הַצִּיקְתָּנִי רוח בְּטֻנִי" לְבַאֲרֵ פָסּוּקִים
וְכִמוֹ שְׁכַתּוּב בְּפְרִישָׁת נְשָׂא בְּרַעְיאָ מִהְמִנָּא
(פרק קכ) וְזֹה לְשׁוֹנוֹ וּבְגַם דָּעַתִּידֵינוּ יִשְׂרָאֵל
לְמִתְעָם מַאֲילָנוּ דָּחִי דָּאִיתּוּהָ אֵי סְפִיר מַזְמָר
יִפְקֹדוּ בֵּיתָה מִן גְּלוּתָא וּכוֹ וְאַילָּנוּ דָּטוֹב וּבָעָר
מִשְׁעוֹרָה.

אל כבוד אברכי הכהלים החשובים ובחורי הישיבות

אל כבוד אברכי הכהלים החשובים ובחורי הישיבות הקדשות שיחנו, אשר עליכם עומדים העולמים ואתכם בבחינת "משוררים" האמתים. (ירושלמי פג'ה ו)

המצב הארץ ישראלי (ובעלאם כל) מעורר דאגה, והלב נתקרע וכל עון תזל ותדמע מangel הארץ הפרטיות והכלויות רחל ונדוע מאכני ח"ל מיום שחקב בית הפהקס אין לנו יום שקללוינו מרובה מחרבו, וכל היישוב עומד בסכנה נוראה רחל. "בקבשה אהית שעה קדחת גו שבעים ואתיים" אחים (שביעים אמרות). וכמ"מ מה שיבור הגענו למאמר קודם פבל ע"ה "למה רשות גוים" וגוי. והאמות מתחות הפקידות, וכן אין לנו על מיל להשען אלא על אבינו שבעם, ויקוטו לסכתה לראשי ביום נישך (יהלילים נק"ט), דבר אחר ביום גשם ששל גוג ורומשי (במורות ע).

אך יש לנו עצה אחת יעשה "לימוד תורה לשמה" 1, ולמוד זהה"ק בשמה, אשר בכחן לערוך כל פרענות ולהשפיע על הרכבות ברוחניות ובגשמי, וכיידע תקנת הרמח"ל ז"ע למדוד הזהה"ק בראופות – שפצלם מון הרכונות – ומביא הגאולה עיין ספר או הומר פ"ה, וכן הואה בספר "תונתו גנו לנו".

"להני זוע שקל המסייעים את ספר הזהר הקדוש בבחינת "כניישתא ח"א" (ז"ק) הם בבחינת "אלף הפגנו תליין עליון כל שליטי הגבונים" (שר השרים ז"ד) – עליהם תליין וועמד הצלת כל ישראלי, כל שליטי הגבונים" והם שליטים על הגבורות ומוגוטקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

ולפי זה מתבאר היטב מאמר הרש"י "יכל אני לפטור את העולם כולם מון הדין". – על פנו בבקשה לראשי הישיבות ולאנשי הכהלים, להרשותם לכם להקדיש שנים עשר דקות במתחלת כל סדר למדוד הזהה"ק בשמה, ובנאיו בסכימים עמכם, כמו שקבע רנ"ע המציגות ברכבה ישיבות כוכלים שבר עשו. וכך יוציאו זכלך זכר שפקדשה כדי שיצליח ארין קוזם אעתורთא זלטפא ע"ו וה"ק בפעלות האזרחות במלמד והקנאה בטלת נזנאמו במעלת הנזנאמו – ונקנאה נפשית לך נך עד ע"ז. – וכל הפעלות האזרחות בטלת הנזנאמו – ועל ידי גואה הגאולה בזורה"ק המשם גם במי שאינו מבין ברופאה כדי להתנפה, כי הלמד בזורה"ק ה遐ם שאינו הרופא, איינו ארךין לה�ין ברופאה כדי להתנפה, כי עלה בשמים עלייתו, ועל ידי גואה הגאולה בזורה"ק, כי עתה אינה היא ליעקב ומפנה יושע – יעקבabenינו ע"ה נקרא אב של שבעים גבש, ושבעים גבש, ושבעים גימטריה סוד – ז"ע" למדוד התורה – שהיא מקטנו של יעקבabenינו ע"ה, ובפרט זורה"ק – שקבע סוד – וזה נקרא אב של שבעים גבש, גנץ מלשבעים גאותה העילם – ועוד כדי עזקון במלוי אותיות כהה. יוז"ד ע"ז קור"ף וו"י ב"ית, גימטריה 770 – שהשנה תש"ע – ומפנה – מכאן סגלה לימוד הסוד יונש תשועות עולמים (ספר ז"ז ערכות) – זכרו בזורה"ק הקדשו! – הלא אם קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראלי אטה, והמלחש יאמר גבור אני, וכי קיים בנו הפסוק "הקטן היה לאך והצעיר לגוי עזום אני ה בעטה אחישנה" (שנאה ס"כ ב"א).

אנו נזקקים לרוחמי שמייא ויש במעט אחד וחציו ביליאן ערבים שכלם רוצים לחסל את חמש עשרה פלאין הודהים, וכן אנו בטוחים שאם ילמדן אתה, בונדיינן נצלו מוחלי פשיט, כמו שהבטיח רבינו רבון יוחאי שבספרא זאת יפקון מון לולותא.

(1) תורת הסוד הוא תורה שלמה, (או צקת פ"א). וכן שאמור המגיד למנון הבת יוסנה: אם תקבע עותם בחכמה הקבלה, אפתח לבן בה צדקדיין רזון סתמיין דלא ידע יתחנן בר' ש. (מגיד מילרים פרשת בא) – ווי לאצלמא קאנון אטסין לבא וסתמיין עיניין קלא מסתכלין בורי דאורייתא. (זהר חלק א' ז"ח י"ח) – אינו דעתן לאויריתא יחש, ולא בראן לאשתכלא בחכמה דקלה, דראמיין לאסקל בעדי דקמה דאיין י' מיניה, אשתתארת ב' בישיה, וו לון דרבינו ענייתא ומקבא ביזה וורגן ואבדון געלמא. (תיק"ז תי').

ועלות העוסק בספר הזהר בקצתה:

- מוקב אלת ישראלי ברוחם.
- מובל גזות קשות.
- זוכה לערור ולקדש את נשמתו טהאר ותזהיר באו גפלא ומזכקה מכל סיג ופוגם עד שפנאה גבגוי.
- מנחיק מעצמו כל המסתגים יצר קרע.
- נשמר מפרקדים רעים בעולים בה ובעולם הבא.
- גובל מטאות גוות וופדות קעות.
- בני הא הרוחה ומפשש את השם שיש בכחו לעשות נסים.
- נצל מטמות הכלב יהונתן לב האון לב מאיר ומביון.
- זוכה ללבין את פמודו ומתקים בדור.
- למד פסר הזהר הקדוש לעליון נשמת גפערים מסכל ביטור למון נשמתם והפנא קליל לזרק, ישועות גלוות לעין. ברכות מעל הטבע, שיתגלל לזרק, ישועות גלוות לעין. ברכות גלוים. – ועוד ידוע תקנת הרמח"ל ז"ע"א דrank על זכי למדוד הזהר הקדוש, נפקה מון האזרות ונגן אל ברכותים, ומפרקש בזהר הקדוש (פנשת גשא כה):
- "בפסנאה דיא יפקון מון גלוותא ברכמיי", ונזכה להחשע בתשועת עלמים בבייאת משים צדקנו במרה בימינו אמוני.
- על זכייה ישב עטפה דשניא לטעם רב בצל העלומות, ראשית תפנות רשב"י, שהעוסק בתונתו רפואה לאדם.
- על זכייה ישב עטפה דשניא לטעם רב רוחני ונשמי.

לידיכי עם מחזקי מוסדות התורה די בכל אתר ואתר! ברתנץב עם ברכו ה" – נעם ה' עליכם.

כל סוחר ובכל עשייר יודע שבדי להיוות שער לצסק, עלייו לבזוז את בדאותו של העסק, ואם העסק ניב תושאות כדאיות? האם ירויים מהענין האם יצא ביטריה? כדין שם ושלום לא יסיד בצעס ולא יפול בפח.

אומר החפץ חיים: כשם שהארם נהוג בנסיבות בו עלייו לבזוז ברווניות, ועלייו לבזוז היטב היכן משקייע את מניטויו, שפ"א ינימ בפספו על קרו האכבי, אנקם הנק מפיק מוסדות התורה, זוכיות הלומדים נזקפים לחשבונן, אבל הנה יכול להרווים הרבה יותר, הנה יכול להכפיל באלפי אלפים את זכייתין, הנה יכול באותו הזמן ובאותו הכסף לצבר עוד יותר זכיות.

ובמה דברים אמרים? – ינדע גzel החיבור וגדל השכר לימי שלומד הקבלה, כי למדוד הזהר בגירסה בעלה עליון, וכל שוכן אם זכה למדוד ולהבini פרוש מאמר אחד, יעשה בו تكون למעלה בשעה אחת מה שלא עשוše בלמוד הפשט שעה תמייקה (שלש פפסא מלה, תקומי זור מ"). ולמי שלא יודע ומביון בקבלה, עליה למדוד זהר הקדוש אפלו בגירסה, לערך למדוד הקבלה (כפי הימי קנ"ה). פרושו של זבר, שהלומד זהר ואפלו שעיה אחת, בא מירתו בלבד זכה פאלו למד שנה תמייקה בתונת הנגלה, וכאשר למד בשמה הכהיל זכייתו כפול אלף, כדברי הארוחות צדיקים: שהלומד מטעם שמקחה שוה אפלר פעם קמי שאינו לומד מתהר שמקחה, ואחוות צדיקים שעיר השחרה). ואמר בבנו יוסף חים ז"ע": זה לומד שעה בשבט קודש, שוה אלף פעםים למדוד בימות החול. (בו איש כי פנשת שמות שעה שעה)

"על גו יאמרו המושלים באו חשבון" – אלו המושלים ביצרם, באו ונחישב חשבונו של עולם (בב' עה): ביצד שעה אחת של למדוד זהר הקדוש בשבת קודש, עליה לערך מליאו שנה למדוד פשט בימי החול. – ביאת באו חשבון: דלמוד שעה אחת זהר הקדוש שווה לשנה שניה לערך שניה למדוד, סך הכל, עליה למדוד לערך מליאו שנה.

האם יש לנו מניות יותר? ועוד הנה רואה לדעת כיצד ברכות ברכות? ברכות יוספה, כולם או בשבת מכך באלה, ובשבט מכך תולן זונה שובה.

כל ישבה, כולם או כל מוסף באלף, ובשבט מכך תולן זונה. בקשרו של יילמדו לפחות שעה שבועית של זהר. כל בחור או אבן, יכול למדוד זהר הפסדרים, ובפרט בשבת קודש שפעלתו גדולה – ואפשר למדוד על פי סדר הזהר היום המהלך ל- 354- ימים בשנה. – ולדגמא: בישיבה של 500 בחורים – למדדו 12 דקוט בלבך כל יום – וכן יכולו לסייע את כל ספר הזהר במעט מאות פעים בשנה, וב- 24- 25 דקוט ביום יזולו אלף סיומים, וכיידע דבאלף סיומים פאחד, תכף מביא הגאלה. (תונתו גמו לנו").

בכן תצבר מליאו זכיות באותו הכסף ובאותו הזמן, פרנוים תשואות באחזים הקי גבויים שקיימים בעולם הגצה. – וזהו תרגומו של הזהר (בעהלון כה): "ב' וא/orה הפכו: באה זאת בצעס הבה, שמה זבולן באתה ויששכר באלהיך, מלפיד שנסתתפו ימד, זה יואה וועשה מלטקה, זהה יושב וועסוק בתורה, וזה נוון חילך זהה... ויששכר חילך בתורה, ונונון לובולו חילך בתורה ועוד, ועל גו נששתפו ייחדי, שיתבכר זבולו מיששכר, כי הבקחה של התורה היא ברכות הכל".

אין צבר לפסרט את כל הישועות והברכות האמורות ללוודין הזהר כי רבים הם, בעזנות השם תראה זאת בצעס הבה, שיתגלל לזרק, ישועות גלוות לעין, ברכות מעל הטבע, שיעטה דשניא על כל עד ושעל, וחסדים גלוים. – ועוד ידוע תקנת הרמח"ל ז"ע"א דrank על זכי למדוד הזהר הקדוש, נפקה מון האזרות ונגן אל ברכותים, ומפרקש בזהר הקדוש (פנשת גשא כה): "בפסנאה דיא יפקון מון גלוותא ברכמיי", ונזכה להחשע בתשועת עלמים בבייאת משים צדקנו במרה בימינו אמוני.

וְלֹכֶד בָּחַר שׁוֹת אֶחָר – וּמִידָּם רֵק לָוֶן
בְּכָלָם לְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קָרְבָּן – הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קָרְבָּן

וננספר ספור נואר מג'ל הזכות של מז'כי הרים:
המוחה את הרבים הוא מיחסו בכ' הגדול בשמיים
בספר ישמח משה ע"ה במקומה בקי תהלה
למשה דף י"א ע"ב זול": מבואר בז'ור פרוטומה
דר ק"ח ע"ב הנה זאה בעי למזרך בתר פני'א
יכו' בגין ד'חشب לי' כאלו הוא ברא כי' ו'א איהו
שבחא לסתלק כי' יקניא דק'ב' ימיר פשׁבחא
אתה וכו' על צא באךון ונכדים השיב מעון וכתוב
ברית' קיתה אתו התמים והשלום ועי'יש בד' ק'ט'
ע'א בפה הפליגו שם בפה גדולים זכות הצדיקים
ושמץחים בושיטים גבויים

שְׁמַעְתִּי מָדָמוֹחַ זֶל אֲשֶׁר סְפֵר לוֹ מַזְוָלָלָה
אֲנָא שְׁפָעָם אַחֲת נְגַפְּשָׂו בְּעוּלָם הַעֲלִיוֹן רְשִׁיּוֹ זֶל
עַם קְרֻבֵּ הַקָּדוֹשׁ רִי אִיצְקָל מַדְנָא הַאֲבִיטָשׁ וְשָׁאָל
רְשִׁיּוֹ זֶל רִי אִיצְקָל אַלְיהָ יְכוֹת וְמִצְחָה יְשָׁוֹ לְבָנוֹ
הַרְבָּבָה הַקָּדוֹשׁ רִי מִיכָּל הַמְּגִיד מְשָׁרִים מַזְלָא תְּשִׁובָה
מִמָּה שְׁשָׁמְעַ שְׁמָרְעִישָׁן בְּכָל הַעוֹלָמָות עַם בְּנֵו הַרְבָּבָה
הַגָּעָל, וְהַשִּׁיבָה לוֹ רִי אִיצְקָל הַגָּעָל, אַיְךְ שְׁלָמִיד תְּוֹרָה
לְשָׁמָהּ, וְלֹא נְתַקְּרָרָה דַעַתּוֹ שֶׁל רְשִׁיּוֹ זֶל, וְאָמָר
לוֹ עוד, שְׁבָנו הַרְבָּה לְסִגְפָּה אֲתָא עַצְמָו בְּעַתְּעִינִים
סְגָגָוִים, וְסָמָךְ הָאָתָה לְאַנְתַּקְּרָרָה דַעַתּוֹ הַקָּדוֹשָׁה,
וְאָמָר לוֹ עוֹד אֲשֶׁר הַרְבָּה בְּגַמְ"ח וְצַדְקָה, וּפְזַר
שְׁמַעְתִּי לְאַבְיוֹנִים וְכַדְמָה, וְעוֹד לֹא נְתַקְּרָרָה דַעַתּוֹ
שׁוֹבָבָה לְשָׁרְבִּים הַשִּׁבְמָעָן וְעַשְ׈ה הַרְבָּה בְּעַלְיָי
לְזֶל, וְנִיחָה דַעַתּוֹ הַקָּדוֹשָׁה מִה שְׁמָרְעִישָׁים אָתוֹ כֵּל
הַכְּהֻלָּא צָלָמָה וְגַעֲטָה.

מוכן כי מפשעה קזאת לא יוכל לספר אשר עני
בשער לו ואנו לאדם אשר עניינו מושבות בועלומות
עליזונים שומע ורואה מה שלא ישמע לווילון. יוכל
לספר קזאת.

ר' מקדוש היה שעמודה לנו, והזכירים מדברים בזאת
זהור העולמי" שעילידי "חברה מזחי הנכים", בפתחה
עוד ועוד יהודים למעגל הלווידים קבועים בזוהר
אחת האלchner מחלק את הזוהר ל-12 ברכיכים ל-12 פרשי
לימוד יומי בז' שבבלמוד של 10 – 15 דקות מון זוהר
כך כרך הגזבר

ס"ט ראש הכרונים דק"ק ספנדים זאת. וועד [או
[2]

אֲחִינוּ בָנֵינוּ יְשֻׁרָּאֵל הַגִּמְצָאים בְּכָל אֶתְר וְאֶתְר עֹרוֹב
בְּכָאוּ עַלְלָיוֹן.

ב' **היהודי אחד**, 70 **שנה של שבתות**, ואנו ב' **כל תפ"ל**
ב' **במאה יהודים** - **אם יש לנו מושג מה זה ע"ש**,
איזה פעולות נפל לא הוא בכלל הפעולות, וכיום
שמורים לבר.

עטה, הילא מודיע באים וחוטפים, ומנדיבים ללימוד לענ' לזכות, לרפו'ש, לשוקה שטעלה בפה, - במקומות למת ברכון, או איזה מזקפת שלא יוכנים מפיה כלום, פלאז זוהר ותקני זהר במקיר מצחיק. - ותשליח כל פינק בעולם הזה ובונדיין בעולם הכא. וכך זיכרו אותו לעד לטובה בה בברא, כל הקדושים, וגם המלכים בשמיים נימליצו טוב בעדר, ובמי שמען בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אתך וידקה לך על כן. - והוא עוד מה לחשוב, אך ורק בקשר לקחים מאמר ח"ל: "אם פגע לך מוגל היה משכחו לטיב המודרך אם אכן הוא דומם אם

בצ'ך הוא מתרפץ. נפה ותינוכח אך בך מטה.
מזכך, ומטלב לאבינו שבשים.
כלם גדלות לימוד חזון'ק בנים בכם חזק עצום עד
כדי שעמלו ומכרו כל' כסף אשר ברשותם כדי
לזיכות ולזכות את כל' ישראאל, וקומו בעצם
בבוז כסף בו זהב - כי מה נחشب כסף וזהב
כגון הצער של שכינה באגלויה, ומה גם שעיל
זה נשפים הקליפות ומוגבלים הגזרות. -
כדי מכך עמדו לאלה השלים, כמו שהבטיח
מלשה ובינו לשב"י - "בספרא דיא פקון מן גלויה
ברכטמי". ובזכות מצוי הרים שפע רב בכל
עוולמות נזקה למבקחות הגדלות של הרשב"י

אמר רבבי שמואל בן יוחאי זי'ע: מעד אני עלי
שםים ונאצ'א, שכל המזכה את הנבאים [בגנפצת
לפמוד נזהר הקדוש] מתקלה בשלש מעלות,
מה שיאין כל אדים זוכה לה - כופיה את מלכות
ךכלשא. עוזשה נחת רוח וועלוי ליחסים תיברע. -
מעמיד את כל הגולים שלא יחרב, ורבה שלום.
על זה מבטיח לו הילשכ'ב: זוכה לראות בנים
לכני. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם
הבא. - אין שם אחד שאין לו חזק ול恒ע לו. -
לשנים כנס לשון שער גן עדן - ואין מוקה בידן
משפיעים אליו שפע ברקה ומצחחה לו בכל
אניגנים לו וליזען עד סוף כל הדורות. - הקדוש
ברוך הוא וברוך שמי' מברכים אותנו בכל הברכות
שנתגבר בכם אברם אמרנו. שגן הוא סרב את

ב-כ"ה, יישן אל קדושים הם, ואחד טוילפּון אלִי לְפָנֵי
שׁבּוּעִים שׁעַשָּׂה וְאֶתְגַּו כָּבָר אֶלְף סִימִי זֹמֶר
הַקָּדוֹשׁ, ואחד טוילפּון אלִי בְּשֻׁבּוֹעַ שְׁעַר שְׁרוֹצָה
לְאֶתְגַּו אֶלְף סִימִי זֹמֶר בְּסִדּוֹן הַאֲלָף לְקַרְבָּן
בְּזִכְוֹתָה זוּ נְזָהָר לְהַגְּאֹלָה שְׁלִימָה. וּבְאַמְתִּית יְשָׁעָה
לְכַפֵּר בְּאַלְפִּים וּבְכַבּוֹתִים, וּמִשְׁרוֹצָה לְהִיוֹת שְׁקָרְבָּן
וְזֹהָר בְּאַלְפִּים אַלְגָּנוּן.

ענבר כפוף ל⌘ שמייה מזוכן, נצחים גן אונט אין שפראות אלפי ישראלי מתרגמים למפעעל הזהר הועלמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לד' לבדו" קאה בספר הנמל והזהר) ובציג זהה דוגלים על ערי שישראל ומתריעים בקהל וחובך ל'הבות אש מי לד' אל", ומתקנים סבכים בכל תפוצות ישראל רראי' ד' שגענו לפליטה יושנים עד'ו בדונו דו' עקרבנא דמשיקא החפצים באמת להתקרב לרבי שמעון בן יוחאי ז"ע וועשיים קבוץ ורבעו ופעלים ליקינס שעווינס באען, ובכל העולם פולו, ומונען שריאל קדושים, פויום בלכם זיקת יהוד'ין, וגנשיכים בעבותות אונבה אונריים לרגל המפהה כי האמת בר לרגלים.

ב"ה שְׁרוֹאִים הַנִּי בְּכָרְבֵּי קָרְבֵּי מַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
שִׁיאַזְעִים הַיְּטֵב אֶת מַאֲמָר קְהֻלָּת "בְּבֵל הַבְּלִים
אָמָר קְהֻלָּת הַכֵּל בְּבֵל" - וּמִקְשׁם הַבְּהִיר וְאַלְפָל לְדַעַת
שְׁכֵל הַעוֹהָז "בְּבֵל אֵין בָּם מַוְעַיל" - וּוּקְרֵב הַאמְתִּי
הוּא - לְזֹכּוֹת אֶת בְּלֵל יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ שִׁיטָּר, וְלְזֹכּוֹת
וְלִדְימָת בְּשָׁעָה אֶבֶן אַלְמָנִי יוֹשֵׁב וְלִבְדָּיו יְמִינָה

חSHIPה - שוחשך על ידי מפעל הזהר העולמי! - מלחמת עזה

רְקַדּוֹשׁ הִיא שָׁעַמְדָה לָנוּ, וּמְדֻבְּרִים מְדֻבְּרִים בְּאַחֲרֵינוּ

לפמיעו יומי רב שבלמוד של 15 – 10 – 15 דקות בו הזהר עד ועוד יהודים למעגל הלומדים מקובעים בזוהר את האקלינו לתולק את הזוהר ל- 12 – ברככים ל- 12 – קדשי ערך זהה בערך "ברכה מזוזי קנים", במתוך

ה'למוד ה'יומי ל'זוכי ה'נבק'ם.
מי זמר בתקנת ה'בית דין ה'גדול ש'ב'ירושלים מ'שנה
שם האזכרים נבי י'צ'ק ?ו'עם בון ר'ב'י משה יהושע
ר' חיים זונענפ'ל א'ב' ד' זכה'ת קאשכ'נו'ים עיר הק'ש
ס'ט ר'ראש ה'כ'נ'ים זק'ק ס'פ'ר'ץ'ם ז'ל. וועוד [ג'או]
[2]

אֲחִינוּ בָנֵינוּ יְשֻׁרָּאֵל הַגִּמְצָאים בְּכָל אֶתְר וְאֶתְר עֹרוֹב
בְּכָאוּ עַלְלָיוֹן.

מְלָכַת הַיְהוּדִים טֶרֶן וְנָסִים...

הגעון הצדיק רבוי יהודיה ליב אשלאג צץ' ל' יושב בחרון, קלמוסו ביז'ו, כותב מכתבם, מבהיר וסביר את הזוהר הקדוש, דוע' בז' את שכתב רבינו שמעון בר יונה אמר "בספרא זא יפקון מגלותא", בזכות הזוהר הקדוש נציא כן גלוות, לנו פרגום את הזוהר הקדוש ולשלונו בקץ', בז' שלל יהוק', גם פשוטי העם, יולו ולהבריך את הנור שרדיין.

לאחר גיוח עצומה גמר את המלחמה והביא את הזרקן לדפוס. באוטו הזען נתבשרו ארץ ישוראל שמהלכה הסתירה, זממו של היטלר ימח שמו לא האlicht, הוא לא ביש את ארץ ישואל - בז'ות הזען".^ט

בנובמבר 1947 נקבעה בברית המللן על ידי ממשלת בריטניה ורשות המנדט הבריטי בתקופה של כ-10 ימים. ב-15 בנובמבר 1947 נקבעה בברית המللן על ידי ממשלת בריטניה ורשות המנדט הבריטי בתקופה של כ-10 ימים. ב-15 בנובמבר 1947 נקבעה בברית המللן על ידי ממשלת בריטניה ורשות המנדט הבריטי בתקופה של כ-10 ימים. ב-15 בנובמבר 1947 נקבעה בברית המللן על ידי ממשלת בריטניה ורשות המנדט הבריטי בתקופה של כ-10 ימים.

ארגון הזמר הקדוש היכלא דרשב"

בנשיאות הרב המקובל הגאון הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט"

משה רבנו ע"ה הבטיח ?
 מושה רבינו צלינו עליו השלום הבטיח: ובגיו דעגדיין ישנאאל "למטעם"
 מאילנא דחמי, דאיו ספר הזמר, יפקון גיה מא ליטא ברוחמי".
פרש: מושום שעמידים ישראאל לטעם מאילן החיים שהוא ספר
 הזמר, על ידו צאו מן הגלות ברוחמים.

ובכן יהוד' זeker, פער גם אטה לךבר את הגאה על ידי למוד
 זמר הקדוש.

אם אתה רואים לךעת מה ש- 1000- 4000 גודלי ישראאל אומרים על
 קשיבותם למועד הזמר הקדוש בדוניו לזקנים ונערם,
 עין בספר "אור הזמר" ובספר "תקוני זמר" דף היומי המליך
 לימים השנה דף אחד ליום.
 להזמנתו:

חנות "מלכות זוך" - רחוב השומר 74 בני ברק
 או "מפעל הזמר העולמי" רחוב נחל לכיש 24/8 - בית שמש
 0548-436784

הצערף עוד היום !

הצערף עוד היום לאלאפים הלומדים מופיע הספר הזמר היומי
 עברו לקבלת ספנוי זמר היומי המוחולק ל- 354 ימי השנה - בטול.
 02-9951300 - 054-8436784

כל הקידם זוכה!

גם נתנו לךבל את הספר הזמר הקדוש אצלך בבואו מקבל
 בನיהו שמויאל שיליט"א ראש ישיבת המקובלים "זמר שלום" - סט
 שלם במחיר מוזל ומבסס בטלפון: 02-62514541 -
 זמר זמר "הפלם" במחיר מוזל בטלפון: 052-7632452 - וכן זמר
 מטורק מדורש" במחיר מוזל בטלפון: 02-5022233

הוזעה לבתי מדושים וכן לקבוצות תהלים.
 כל בית המדרש אחראי לתפקידו בשבת קוזש שורצים
 לעשויות שיועור לחמש דקotas שצלם המתפללים בימד
 יגמרו את האדרות.

לקבוצות המתאפסות לאםירות תהלים.

הכנו חוברות זמר הקדוש מהתאמות במקיד למטרה זו.
 נא להתקשר ולבקש לשלהם חבילה זמר לקוראי תהלים.
 טל: 054-436784 או 052-3545410

מקדשה מיחד לכבוד הפטנה

... חתונתי את בתי בשעה טובה ומצחית בואן בישראל. לרجل השםקה
 הגיעו כל יידי ומכווי מארצות הברית ומאנגליה, וכן משבחת
 המהתקנים מחוץ הארץ, כלם נקבעו ובוא להשתתף בשםקה, על כן
 ראייתי לנכון לזכות את כלם בספט "אור הזמר ותקוני זמר" עם
 הקדשה מיחד לכבוד הפטנה. הפטנה השאה חותם מיחד על
 קפל המשתקפים, והופצה כפונה לארכות הברית אנגליה ועוד ועוד.
 תזכו למצוות!

קבלי ונטעת

קבלי על עצמי למד ספר הזמר ונושעני ב - \$.60,000. - מעשה שקריה!
 כך מסביר אריה את מה שארע לו - המכני סכום של 60 אלף דולר לךברת בניה חזקה, אדהבי
 ורקני גאנש שמויאל יידי ובקש את הסכום במלואה לתקופה קצרה, ואני שעדין לא נארכתי
 לפקס עד תחילת הבניה, הסכמתי להלוות לו זמן הפרעון הגיא, ושמויאל מושפט מפגני, דוחה
 אותו שוב ונשב, אני מנשה לצר קשר והוא חוסם כל אפסירות שכאזת, עד שלבשו לא ענה לי
 אפילו בטלפון. באן כבר נשברתי, גם לאבד ממון כה ובוגם לךעת שחייבי, שהיה נאמן עלי עד לא
 מכך, מתקל בי ומרפה אותי. כל הימים וכל הלילה חשבתי על שמויאל והקס, ובעקבותך נכסתי
 לדzon נפשי.

הרבה אפסירות לא עמדו לפני, מבחןתי חובת הרשותות בהאה כייתה, דאגה בלב איש ישיקנה.
 אויל חבר טוב יכול לסייע במקו עזה בכינה, להורני כיצד עלי לנגן במאובט מעין זה. פגיתו לחרבי
 הטוב נ. ספרתי לו את העבר עלי ובקשתי את עצתו.

ב. הקשייך וחשב, הוא ראה בכם כל מואדו לעזר. עזה מעשית לא ידע להשיט, רק בזאת נזמר, במאמר
 בכתבינו: "כדי הוא רבינו שמעון לסמך עליו...", ובכן שלאלתרנה ישנה התעוררות גודלה למועד
 הזמר הקדוש למועד יומינו, ואם רבינו יומינו, אם רבינו יומינו בר יומאי הבטיח בספר שbez'וכות הלמוד בספר הזמר
 נזכה לאלה הכללות של כל עם ישראל, בז'ודאי צנתי הקטנה תוכל להפתור בז'וכות למועד הזמר,
 בבחינת גאה פרטית.

מתוך הדחק ובליית ברחה החלטי לפקד את ציונו של רשב"י בהר מירון. קטעי, נטעי והשתתקתי
 על הקבר בתפלה ובתפונין, שפכתי את אCKERון בפניהם שפכתי את אCKERון בפניהם שפכתי שbez'וכות הקבלה
 שפכתי על עצמי למד בספר הזמר הקדוש בכל יום אזכה לישועה.

בדין תורה, כשבילי נרגע ממחנינה קרוונית שחוינית, פגשתי ידיד גערום שפניהם כבות לא ראיינו,
 החלפנו מספר מילים, ותוון כד' דברו מספר הלה שפכט לרש'ה גודלה, אשר לחלק מפנה הוא נזמר,
 ועדי נשאר לו \$ 60,000. שאינו אריך אותם בזמנו הקורוב. ברוב נקבותיו האיע לי: אם הנך רואה הנה
 מוקן להלחות לך אום ...

הערת המערכת: אכן, כדי הוא רבינו שמעון לסמך עליו ...
 תקבלו על עצמכם ותנשעו, מי לא נדרש לזכות כדי להיטיב לו? מי אינו חפץ בישועות פרטיות
 וככלויות?

כדי הוא רבינו שמעון לסמך עליו ...
 ועל ידי זה ישבע ישבע רב בבל העולמות - ראשית רשב"י - שהועסק בתורתו יזכה בעונת
 השם לשבע ישבע ישבע רב רוחני וגשמי.
 קבלו על עצמכם את למוד הזמר [כ- 5 דקotas ליום במלול ד' - כמפני שעלון- 3] ותנשעו בכל
 הישועות והשבעות טובות.

בוואו וטלו מלך בהפצת הזמר הקדוש
 בסעיטה דשסמא, עלו ואטכנשו.

בוואו וטלו מלך בהפצת הזמר הקדוש.
 רואים להזכיר יידי, למאניק מתקה לבר
 מצאה, לשפטם ביום ההלכתה, ובודמה?

בקנית פסת "תקוני זמר" אוור הזמר,
 ב- 5 שבלבד לספר, תוכלו לזכות באה
 ובבאה: גם מתקה בפה וגם מלך לעולם
 הבא. גם לאמר הדפסה של 26,000
 עתקים, (נדפס זאת מנהה שע) המלאי כמעט
 אזול, הזרזוו!

וכו יצא לאור הפסר (חוקש אין שע) גודלי
 ישראל וזרזוו! עם קומנות של צדקים על
 מעלה לימוד פוזר מקדוש) ב- 3 שבלבד לספר,
 גם לאמר הדפסה של 26,000 עתקים,
 המלאי כמעט אזול, הזרזוו!

ערכ ל"ג בעומר יצא לאור בעזירת השם
 זמר היומי 6 ברככים יפים במחיר
 מסבוך 77 ש"ח.
 כל הרוחה לךנות סטוקים לחולקה או
 למיכיקה, נא להתקשר ל"מפעל הזמר
 קולמי": אכו, נא להתקשר ל"מפעל הזמר
 8436784-054 או אצל חנות
 "מלכות זוך", רחוב השומר 74 בני ברק,
 צלצלו מהר לפני שיגמר, גם לאמר
 הדפסה של 8000 עתקים, המלאי כמעט
 אזול, הזרזוו!

כמו כן כל הרוחה לתרום להז'וכות
 הראות נא להתקשר לטלפון
 8436784-054

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימوت חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, ז"ע: לימוד קבלה זוהר ביום שבת ממשך שעה שווה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: 75X354X10=265,500 שוה: 265,500 שעות תורה בngleה (10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום
[למענה החשבון של 75 שנה מתיחס ל 24 שעות ביממה]
וכעת נעשה החשבון, אם יהודי תמיד בלימוד של שעה אחת בשבת ממשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה
יצא אם כך, שבשביעים שנות חיים של אדם, עלה החשבון לו:

$$70X52X265,500=966,240,000$$

ואת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל היהודי, וعصיוו אפשר להבין למה כל גדול הזרים עודדו ואמרו שכזאת הזוהר הקדוש נגאל במחאה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי התחלים) לחשבון 52 שבתות בשנה
עכשו תבינו אם אתה מזוכה רק לי היהודי אחד שילמוד שעה זווהר בשבת וכיית לקבל מיליארד שעות תורה שייצטרם כ 11 דורות¹ בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצazziים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה מסוימת אחת זוהר שווה:

סך הכל שעות התורה:

$$47,179,687,500,000,000=48,828,125X996,240,000 שעות,$$

כלומר כ-47 מיליאן מיליאן [ביליאן] שעות תורה.

כל הזכות העצום מכוחו של היהודי אחד שקיבל על עצמו ללימוד את הזוהר וצazziיו הללו בעקבותיו.

* כיוון שנוטרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן שמצוכר בغمרא לקיים העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ'א: אמר רב קטינה שית אלפי שני הוא עלמא וחדרבו שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימיינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנוטר יש מקום ל 11 דורות

** הערכה חישוב מספר הצazziים בדור האחרון:

78,125	x5	7	5	x5	1
390,625	x5	8	25	x5	2
1,953,125	x5	9	125	x5	3
9,765,625	x5	10	625	x5	4
48,828,125	x5	11	3,125	x5	5
			15,625	x5	6

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר

הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, ז"ע: לימוד קבלה זוהר ביום שבת ממשך שעה שווה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: 24X354X75=637,200 שות תורה בgleה (24 שעות לימוד יהיה 637,200 שעות)

מבוסס על 24 שעות לימוד תורה ביום
במשך 70 שנות חייו של אדם (לפי התחלים 52 שבתות בשנה)
ויצא שעה אחת בלימוד זוהר בשבת קודש שבעים שנות חיים של אדם
עליה החשבון 70X52X637,200=2,319,408,000 אלף מיליאן 319 מיליאן 408 אלפי

פירושו של דבר, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי. בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים ** שייצטרם ב 11 דורות*. למספר עצום של אנשים: של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה מסוימת אחת זוהר שווה כדלקמן:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מוכפל

ב-000- 100,000,000,000,000 = 223,020,000,000,000,000 קוויאדריליאן 20 קוויאדריליאן שעות תורה.
כל הזכות העצומה מכוחו של היהודי אחד שקיבל על עצמו ללימוד את הזוהר וצazziיו הללו בליקוטיו. ואם הנך מזוכה רק היהודי אחד בלמידה שעיה זוהר בשתת וציית לקלמן:

* כיוון שנוטרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה שזה הזמן המוזכר בغمרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ'א: אמר רב קטינה שית אלפי שני הוא עלמא וחדרבו שנאמר ונשגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימיינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנוטר יש מקום ל 11 דורות

** הערכה חישוב מספר הצazziים בדור האחרון:

10000000	x10	7	10	x10	1
100000000	x10	8	100	x10	2
1000000000	x10	9	1000	x10	3
10000000000	x10	10	10000	x10	4
100000000000	x10	11	100000	x10	5
סך"ה 100 X מיליאן צazziים					6

בSID, אור הגן לצדיקים, דירה לו יתברך מתחזנים!

בָּאוּ וְתַלְוּ חָלֵק בְּהִפְצַת הַזֹּהֶר הַקָּדוֹשׁ

וְלֹא יָמַר כִּי תֵּצֶא? גַּם יָמַר כִּי נָצַא? גַּם יָמַר
גַּם יָמַר כִּי תֵּצֶא? וְכַאֲזֶן ..

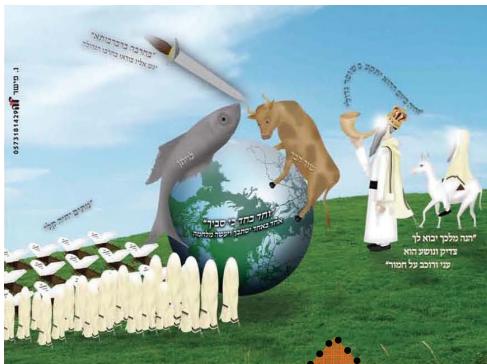

סט זוהר היומי 6 חלקים בכרייה חדשה

בז'יזוק ליה חכינו ווועו

וְאַוְויָה קִגְדוֹן
חֲדֵשׁ מִלָּא יִשְׂרָאֵל

זה מושהו!!!

**בדא יפקו מנו גלוותא!
בלמוד חזמר מקדוש,
نبיא את הגאותה!!!**

בפרט למדוח רקמת הארץ, והוא למד
הקבלה, והוא ראש לכל התפקידים, כמוו
שאמור רבינו שמעון בן יוחאי ז"ל, בפה מיל
דברין יקחו ישראלי מגילותא, בזכות למורה
הקבלה יצאו ישראל מן הגלות. (ספר ذרך
חיים)

חַבְלָלִי לֹא נִשְׁאָר.

כל הספרים של מלאים עם מאמרים מון הזרה הקרוש!

בזכות למוד ספר ההזהר ייאו מון האלגור ברכמיים: בגין געתיזין
ישראל למיטעם מאילנא דתני, דאייהו האי ספר ההזהר, יפקודו ביה מון
גלוֹתָא ברכמי. (ונען מהיינא פרשנות נשא דר' קרדי)

מושום שעתידים ישראלי לטעם מאיין החיים שהוא ספר הגדה זהה, על ידו יצאו מן הכלות ברוחמים.

נערך ע"י מכוון
באר חמימים-
הפרקו לביהם"
והמשכו
להזמנות תערוכת
bihem'ק-בטל:
02-9924486

ספר הזרה היומי

354 ל- חלק

טז א
תשרי - חשוון
סדר: בראשית
בראשית - מקץ

354 ל- מחולק

ט

וְוֹאָו ! !
תַּגְנֹו לִי מִהָּר אֶת כָּל
הַסּוֹפְרִים לְפָנֵי שִׁגְמָרוֹ

חצקל, האם ראת את
הספרדים החדשים מיה
שאנז'ולי ישראל אומרים לנו
וימתנייכים אוננו למד זוהר
הקדושים?

כפוגן שמעירל, בוזא!!! מה השאלה!
ספרי נפלאים באלה עוז אף פעם
לא ראייתי!!!!

**רָאוּ נָא רָאוּ מַה גָּדוֹלִי יִשְׂרָאֵל
אָמֻרִים עַל גָּדֵל מִעֵלָת וְחַיּוֹב לְמוֹד
הַזּוֹהֶר!**

האם אתה יודע מה שפקקו היבית דין ב شأن
תurf'a אמרו – שבלימוד הורוד הקדוש לא
היו לא יתומים ולא אלמנות חוץ?
ויהי לנו שפע ברכה והצלחה בכל
הטווילויות

הידעת? שעה לממוד זמר בשפט שוה אלף
שנים לממוד הנטלה!!! (בון איש חי)